3.3.1. Пріоритетні (перспективні) напрями, за якими здійснюються організація та проведення фундаментальних і прикладних наукових досліджень у галузі права

3.3.1(1). Правові механізми забезпечення та захисту прав і свобод людини

1. Світоглядні та методологічні засади праворозуміння в умовах глобальних викликів і геополітичних конфліктів.

2. Права людини, демократія та верховенство права як фундаментальні правові цінності в умовах геополітичних трансформацій і технологічних викликів XXI сторіччя.

3. Особливості утвердження доктрини прав людини в національній правовій системі.

4. Правові механізми забезпечення та захисту прав людини і громадянина під час дії воєнного стану та повоєнного відновлення (теоретико-методологічні та прикладні аспекти).

5. Забезпечення балансу між публічними інтересами у сфері національної безпеки, захисту державного суверенітету і територіальної цілісності та гарантіями прав і свобод людини в умовах відсічі російської агресії.

6. Підвищення ефективності правового забезпечення ветеранської політики України.

7. Юридичні механізми забезпечення прав та інтересів військовослужбовців, ветеранів, учасників бойових дій та членів їх сімей під час дії воєнного стану й повоєнного відновлення України.

8. Правові механізми захисту прав внутрішньо переміщених осіб, біженців і репатріантів, міжнародне співробітництво для підтримки біженців.

9. Захист прав дитини в умовах війни та відновлення освітнього середовища.

10. Соціальні гарантії та захист вразливих груп населення в процесі повоєнної трансформації.

11. Новітні права людини в умовах інформаційно-технологічних, біотехнологічних та інших викликів.

12. Удосконалення системи юридичних гарантій прав людини в Україні в умовах процесу адаптації до стандартів прав людини Ради Європи та Європейського Союзу.

13. Практика Європейського суду з прав людини в механізмі забезпечення прав і свобод людини в Україні в умовах війни та повоєнного відновлення України.

14. Імплементація в Україні стандартів прав людини, вироблених у практиці Суду Справедливості Європейського Союзу.

15. Удосконалення правових механізмів використання міжнародних судів та трибуналів для забезпечення справедливості на глобальному рівні.

16. Європейські стандарти недискримінаційного поводження та їх імплементація в правову систему України (теоретико-методологічні та прикладні аспекти).

17. Підвищення ролі конституційного нормоконтролю в процесі національної імплементації стандартів прав людини Ради Європи та Європейського Союзу.

18. Механізми міжнародно-правової відповідальності за воєнні злочини та злочини проти людяності як форма відновлення прав жертв збройної агресії рф проти України.

19. Юридичні механізми компенсації збитків та відшкодування шкоди постраждалим від агресії рф.

20. Транзитивна й постконфліктна юстиція: правові засоби відновлення справедливості та реабілітації постраждалих.

21. Юридичні гарантії прав людини та їх забезпечення в умовах правосуддя перехідного (повоєнного) періоду.

22. Забезпечення національної консолідації, колективних та індивідуальних культурних прав людини в процесі реінтеграції тимчасово окупованих територій.

23. Правові засоби забезпечення міжетнічної злагоди та захисту прав національних меншин у процесі відновлення України.

24. Цифрові права й цифрові обов’язки членів громадянського суспільства.

25. Цифровізація адміністративних послуг із соціальної та професійної адаптації ветеранів війни при переході від військової служби до цивільного життя.

26. Удосконалення правових механізмів збалансування прав людини та публічних інтересів суспільства й держави.

27. Обмеження та захист прав людини в умовах збройних конфліктів і надзвичайних ситуацій.

28. Юридичні гарантії забезпечення прав людини на безпечне для життя і здоров’я довкілля.

29. Створення державної та недержавної фінансової інфраструктури для забезпечення реалізації трудових гарантій, працевлаштування, соціальної адаптації ветеранів війни та членів їх сімей.

3.3.1(2). Історико-правничі дослідження

1. Проблеми вдосконалення методології історико-правничої науки.
2. Розвиток термінології історико-правничої науки: проблемні та перспективні напрями.
3. Удосконалення методологічних підходів до узагальнення, критичного аналізу, врахування та використання історичного досвіду (вітчизняного й зарубіжного).
4. Джерела історико-правничої науки: проблеми їх достовірності.
5. Проблемні аспекти становлення та розвитку історико-правничих шкіл.
6. Сучасний стан історіографії історико-правничої науки та найголовніші аспекти її розвитку.
7. Вплив американської та європейської історико-правної традиції на розвиток історії держави та права України.
8. Історико-правничі аспекти становлення та розвитку державних інституцій України.
9. Компартійно-радянська система придушення національно-визвольного руху в Україні (інституційна й нормативна складові).
10. Найпоширеніші міти історії держави і права України та правда історії.
11. Викриття історико-правничих міфологем російської псевдонауки.

3.3.1(3). Утвердження, захист, збереження та популяризація історії Української державності

1. Історико-правничий та теоретико-правничий аналіз і співвідношення понять «державність», «державотворення» та «держава».
2. Мова, історія, культура й духовність, як невіддільні підвалини Української державності.
3. Історична тяглість ідеї української державності як національної державної ідеї.
4. Витоки, етапи становлення та розвитку Української державності.
5. Періодизація історії Української державності.

6. Проблеми дослідження стародавніх держав на території сучасної України.

7. Місце і роль Трипільської культури в історії Української державності.

8. Державність кіммерійців на території сучасної України. Держава готів.

9. Давні українські племена й передумови формування їхньої державності.

10. Становлення і розвиток державності на давніх українських землях: історико-правничі нариси (VIII сторіччя до н. е. – 882 рік н. е.).

11. Становлення і розвиток українських державних утворень (Куявія, Артанія, Славія).

12. Політичні об’єднання українських племен на території України (білі хорвати, дуліби, волиняни, поляни тощо).

13. Держава династії Києвичів (кінець V сторіччя – 882 рік).

14. Русь, Руська держава: причини, наслідки, етапи становлення та розвитку.

15. Теорії походження Руської держави – України-Руси, їх характеристика й оцінка.

16. Галицько-Волинська держава – спадкоємиця і наступниця Руської держави; причини падіння та її значення в історії Української державності.

17. Українська Волинська Держава (XIV – XV сторіччя.).

18. Литовсько-Руська держава. Спроба збереження і розвитку Української державності.

19. Виникнення Запорізької Січі та її роль в історії Української державності.

20. Національно-визвольна революція XVII сторіччя та відродження Української державності.

21. Українська козацька держава: передумови утворення, її місце в національній і європейській історії.

22. «Руїна» та її наслідки для Української козацької держави.

23. Поступове обмежовування, ліквідація Української козацької держави та причини її падіння.

24. Відродження Української державності на початку XX сторіччя.

25. Утворення Української Народної Республіки за Центральної Ради: причини, наслідки та її місце в історії Української державності.

26. Українська Держава за гетьмана П. Скоропадського: її проголошення та місце в історії Української державності.

27. Українська Народна Республіка в період Директорії (листопад 1918 року – листопад 1920 року) та її історичне значення.

28. Утворення і діяльність Західно-Української Народної Республіки та її місце в історії Української державності.

29. Акт Злуки УНР і ЗУНР 22 січня 1919 року в єдину, соборну й суверенну державу.

30. Причини поразки національно-визвольної боротьби українського народу за свою державну незалежність (1917 – 1923 роки).

31. Передумови виникнення та діяльність українських національно-патріотичних організацій (УВО, ОУН та інших) і їх роль у боротьбі за відновлення Української державності.

32. Проголошення державної незалежності Карпатської України в 1939 році та її значення в історії Української державності.

33. Проголошення у Львові Акта відновлення Української Держави (30 червня 1941 року) та його місце в історії Української державності.

34. Утворення Української повстанської армії та її роль у боротьбі за Українську державність.

35. Прояви української державності в радянській Україні (УРСР) 1917-1991 років.

36. Державність суверенної і незалежної, демократичної, соціальної, правової держави Україна (1991 рік – дотепер).

37. Тяглість українського державотвірного процесу й традиція безперервності Української державності.

38. Самоправне присвоєння Московією 22 жовтня 1721 року власної назви «Русь» та історії України-Руси.

39. Як Московія стала Росією?

40. Делегітимація російських імперських наративів, що дискредитують Українську державність.

41. Підкорення, захоплення та знищення державності України-Руси – головна мета московії-росії протягом усього часу її існування: Московським царством (1547-1721 роки), Російською імперією (1721-1917 роки), Радянською владою (1917-1991 роки) та Російською Федерацією (1991–2025 роки).

42. Русь і Україна на стародавніх мапах світу (1154 рік – XVII сторіччя).

43. Українська державність в історичному живописі (від Трипілля до сьогодення).

3.3.1(4). Удосконалення національної правової системи та її адаптація до європейського права

1. Європейська правова інтеграція як чинник трансформації та модернізації національної правової системи України.

2. Загальноєвропейські правові цінності та їх значення для функціонування правопорядку Європейського Союзу, національних правових систем держав-членів і країн-кандидатів.

3. Удосконалення інституційного механізму адаптації законодавства України до acquis ЄС.

4. Забезпечення національної правової ідентичності в умовах інтеграційних і глобалізаційних процесів.

5. Проблеми адаптації законодавства України до права Європейського Союзу в процесі виконання Угоди про асоціацію та підготовки до членства.

6. Європейська правова традиція як чинник формування сучасної української правової доктрини та практики.

7. Права й свободи людини як пріоритет правової системи України в умовах євроінтеграції.

8. Виконання рішень Європейського суду з прав людини та Суду Європейського Союзу в умовах воєнного стану й відбудови.

9. Правовий вимір розвитку й реформування системи національної та регіональної безпеки у світлі європейських стандартів.

10. Система національних інтересів і механізми їх забезпечення та захисту від зовнішніх і внутрішніх загроз національній безпеці України.

11. Особливості правового регулювання і функціонування систем колективної безпеки в об’єднаній Європі.

12. Інституційно-правові засади участі України в системі спільної зовнішньої та безпекової політики Європейського Союзу.

13. Правові основи та проблеми участі громадських та інших недержавних організацій у забезпеченні національної безпеки.

14. Ресурсний суверенітет як матеріальна основа політики держави у сфері національної безпеки.

15. Упорядкування національної правової системи.

16. Адаптація правової системи України до європейських стандартів у сфері правосуддя, верховенства права й належного урядування.

17. Удосконалення виборчого законодавства на шляху до інтеграції України до Європейського Союзу та повоєнного відновлення.

18. Правове забезпечення цифрової трансформації та кібербезпеки в контексті інтеграції до Європейського Союзу.

19. Адаптація законодавства України у сфері захисту прав національних меншин і етнокультурної політики до права Європейського Союзу.

20. Розвиток адміністративного права й публічного управління України на основі acquis ЄС.

21. Європеїзація юридичної освіти й науки в Україні.

22. Дослідження проблемних аспектів нормопроєктування як інструменту забезпечення якості, ефективності, системності законодавства і регулятивної здатності нормативно-правових актів у контексті адаптації до права Європейського Союзу.

23. Адаптація українського приватного права до європейського права у сфері соціальної ринкової економіки та соціального забезпечення.

24. Правове забезпечення надання медичних послуг в умовах викликів цифровізації, європеїзації та війни.

25. Модернізація правового регулювання відносин з надання медичних послуг в умовах європеїзації господарського та цивільного законодавства.

26. Захист і популяризація національної культури в контексті євроінтеграції.

3.3.1(5). Правове забезпечення державного будівництва, розвитку політичної системи та публічної служби

1. Сучасне вітчизняне державотворення: тенденції розвитку в контексті євроінтеграції та в умовах воєнного стану і післявоєнного відновлення.

2. Удосконалення форми державного правління в України.

3. Проблеми та перспективи конституційно-правової реформи в Україні.

4. Конституційно-правові засади взаємовідносин держави та громадянського суспільства.

5. Конституційно-правові основи розвитку політичної системи в Україні.

6. Правове забезпечення адміністративної реформи в умовах становлення та розвитку сучасного українського конституціоналізму.

7. Правові засади реформування системно-структурної організації публічної влади в контексті інтеграції до Європейського Союзу

8. Інституційна незалежність Конституційного Суду України: правовий механізм забезпечення та міжнародні стандарти.

9. Проблеми вдосконалення функціонування інституту конституційної скарги як засобу забезпечення прав і свобод особи в контексті європейської інтеграції України.

10. Конституційно-правові засади народовладдя та розвитку інститутів прямої демократії в Україні.

11. Інститут народовладдя в умовах повномасштабної війни.

12. Народовладдя та правовий режим надзвичайного стану: проблеми взаємного впливу.

13. Проблеми становлення та розвитку правового режиму надзвичайного стану в Україні.

14. Взаємовідносини держави та громадянського суспільства: конституційні механізми взаємодії в умовах відбудови.

15. Проблеми розвитку парламентаризму й удосконалення парламентських процедур.

16. Конституційно-правові основи розвитку політичної системи України в умовах європейської інтеграції та повоєнного відновлення.

17. Доктринальні засади законодавчого регулювання адміністративної процедури та належного врядування.

18. Розвиток адміністративно-деліктного й адміністративно-процедурного законодавства України в контексті євроінтеграції та в умовах воєнного стану і повоєнного відновлення.

19. Удосконалення адміністративно-правового регулювання у сфері участі громадян в управлінні державними справами.

20. Правове забезпечення реформи публічного адміністрування на місцевому й регіональному рівнях.

21. Правове забезпечення розмежування повноважень органів державної влади.

22. Удосконалення адміністративної діяльності суб’єктів владних повноважень.

23. Правове забезпечення антикорупційної політики та доброчесності у сфері публічної влади.

24. Правове забезпечення трансформації публічної адміністрації в умовах євроінтеграції, воєнного стану та повоєнного відновлення.

25. Розвиток електронного урядування та електронної демократії в умовах цифрової трансформації.

26. Правове забезпечення інформаційної безпеки й охорони персональних даних у сфері електронного урядування.

27. Інструменти штучного інтелекту в діяльності публічної адміністрації: стан правового регулювання та перспективи.

28. Удосконалення адміністративної діяльності суб'єктів владних повноважень з урахуванням європейських стандартів публічного управління.

29. Судовий контроль за публічною адміністрацією в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення України.

30. Електронне правосуддя: цифрова трансформація правосуддя і доступ до правової допомоги у воєнний та повоєнний період.

31. Інституційна стійкість публічної служби під час дії воєнного стану й у період повоєнного відновлення України.

32. Європейська інтеграція як чинник розвитку законодавства України про публічну службу.

33. Удосконалення правового регулювання публічної служби в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення.

34. Інституційний механізм адаптації законодавства України про публічну службу до законодавства Європейського Союзу.

35. Удосконалення організаційно-правового механізму відновлення публічної служби на деокупованих територіях України.

36. Забезпечення реалізації права на публічну службу в умовах розбудови інклюзивної та гендерно збалансованої моделі публічної адміністрації.

37. Правове забезпечення вдосконалення професійної компетентності публічних службовців у сфері використання української та іноземних мов.

38. Цифровізація як основа нової моделі публічної служби в Україні: проблеми правового регулювання та застосування.

3.3.1(6). Правове забезпечення реформи територіальної організації влади та місцевого самоврядування

1. Правова політика у сфері територіальної організації влади в контексті євроінтеграції України та в умовах воєнного стану і повоєнного відновлення.

2. Ґенеза й сучасний стан муніципально-правової доктрини, її вплив на територіальну організацію влади та конституційні основи місцевого самоврядування.

3. Європейські стандарти у сфері децентралізації влади, правові аспекти їх імплементації в Україні.

4. Конституційно-правові засади децентралізації влади та розвитку місцевого самоврядування в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення.

5. Принцип територіальної цілісності та недоторканності території

України: міжнародно-правовий та внутрішньодержавний аспекти.

6. Адміністративно-територіальний устрій як об’єкт сучасної правової політики: європейський і національний досвід.

7. Регіоналізація як напрям формування багаторівневого урядування.

8. Модернізація правових та інституційних засад представництва й захисту інтересів регіонів і територіальних громад.

9. Європейські стандарти належного урядування і їх упровадження в національну систему територіальної організації влади.

10. Теоретичні основи вдосконалення правового статусу військових і військово-цивільних адміністрацій в Україні.

11. Модернізація системно-структурної організації органів виконавчої влади на шляху євроінтеграції України та в умовах повоєнного відновлення.

12. Концептуальні засади та правові основи відновлення діяльності органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади на деокупованих територіях.

13. Правовий механізм попередження та розв’язання компетенційних конфліктів між органами державної влади й органами місцевого самоврядування.

14. Правові засади забезпечення сталого розвитку й інституційної спроможності територіальних громад і регіонів України.

15. Правове забезпечення участі органів місцевого самоврядування в національній системі стійкості.

16. Проблеми реформування органів місцевого самоврядування на засадах Європейської хартії місцевого самоврядування, оновлення законодавчої основи його діяльності.

17. Правове регулювання та розвиток концепції ефективності публічного управління на територіальних рівнях організації влади.

18. Трансформація правової моделі державного контролю та нагляду місцевого самоврядування в контексті забезпечення національної безпеки та в умовах воєнного стану і повоєнного відновлення.

19. Правове забезпечення інформатизації місцевого самоврядування, розвитку форм електронної демократії на місцевому й регіональному рівнях.

20. Правове забезпечення розвитку локальних форм партисипативної демократії та громадської участі у відбудові територій.

21. Міжнародні стандарти у сфері доступу до інформації та участі громадян у процесі ухвалення рішень: питання імплементації в діяльності органів місцевого самоврядування.

22. Міжнародні стандарти муніципальної служби, шляхи їх імплементації в національне законодавство.

3.3.1(7). Правове забезпечення у сфері національної безпеки й оборони

1. Теоретико-правові основи забезпечення національної безпеки й оборони, захисту прав і безпеки людини та громадянина, суверенітету, конституційного ладу і територіальної цілісності України.

2. Теоретичні й міжнародно-правові засади формування і розвитку системи гарантій функціонування конституційного ладу, державної влади, суверенітету, територіальної цілісності, національної безпеки й оборони України в контексті розв'язаної рф збройної агресії, трансформації систем національної, колективної та міжнародної безпеки.

3. Правові засади формування та реалізації державної політики з питань національної безпеки й оборони; розвитку системи забезпечення національної та воєнної безпеки, реформування і розвитку суб'єктів сил безпеки і оборони та оборонно-промислового комплексу, застосування цифрових інновацій, штучного інтелекту, безпілотних систем і робототехніки у сфері оборони.

4. Теоретичні основи розвитку права національної безпеки, права міжнародної безпеки, військового права й міжнародного гуманітарного права; методологічні та прикладні засади розвитку законодавства з питань національної безпеки й оборони, правового забезпечення організації та діяльності сил безпеки і оборони та недержавних суб'єктів сектору безпеки як складової системи забезпечення національної безпеки України.

5. Правові засади забезпечення національної безпеки та захисту національних інтересів у зовнішньо- і внутрішньополітичній сферах, у сфері державної безпеки, у сферах воєнної безпеки й охорони державного кордону; модернізація правової політики України щодо стратегій економічної, енергетичної та екологічної безпеки в умовах глобальних і регіональних трансформацій.

6. Проблеми боротьби з тероризмом, організованою злочинністю і корупцією, протидії злочинам проти основ національної безпеки, проти миру й безпеки людства та міжнародного правопорядку; виявлення, документування та розслідування воєнних злочинів, злочину геноциду й злочинів проти людяності, скоєних рф на території України.

7. Правові засади та проблеми протидії колабораціонізму, виявлення та припинення колабораційної діяльності на тимчасово окупованих територіях; правове забезпечення діяльності сил безпеки і оборони на деокупованих

територіях України.

8. Проблеми відновлення, організації та діяльності системи військової юстиції у складі військової поліції, військової прокуратури, адвокатури та військових судів; розвиток законодавчого забезпечення оперативно-розшукової, розвідувальної, контррозвідувальної та оперативно-бойової діяльності.

9. Правові проблеми застосування та розвитку інституту «бойового імунітету» та юридичної відповідальності військового командування оперативного, оперативно-тактичного й тактичного рівнів за наслідки управлінської діяльності під час воєнних та бойових дій відповідно до стандартів країн НАТО.

10. Правові засади формування ефективних механізмів мотивації до військової служби, реалізації державних гарантій соціального захисту військовослужбовців і членів їх сімей, необхідного медичного й соціального забезпечення в разі поранення (контузії, каліцтва) чи захворювання в процесі виконання завдань щодо забезпечення безпеки й оборони України.

11. Правові аспекти становлення і розвитку демократичного контролю над воєнною організацією, державними й недержавними суб’єктами сектору безпеки; організаційно-правові засади цивільно-військового співробітництва, становлення і розвитку системи стратегічних комунікацій сектору безпеки і оборони та євроатлантичної інтеграції України.

12. Правові проблеми формування і розвитку систем регіональної (субрегіональної) і міжнародної безпеки, міжнародного співробітництва в цій сфері й адаптації національного законодавства до норм міжнародного права, законодавства Європейського Союзу і стандартів НАТО в галузі безпеки й оборони.

13. Кримінально-правове забезпечення національної безпеки, захисту суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності України.

14. Актуальні питання кримінально-правового забезпечення обороноздатності України в умовах воєнного стану й повоєнного відновлення.

15. Проблеми та перспективи формування правових стандартів безпеки штучного інтелекту.

16. Правові засади безпеки використання штучного інтелекту у сфері національної безпеки й оборони.

17. Правове забезпечення балансу між національною безпекою та дотриманням прав і свобод людини.

3.3.1(8). Правове забезпечення в інформаційній сфері та сфері інформаційної безпеки

1. Інформація та інформаційна сфера як об’єкти права, теорія, методологія і напрями розвитку інформаційного права; філософські й теоретико-правові основи розвитку суспільних відносин в умовах розбудови та розвитку інформаційного суспільства й суспільства знань.

2. Захист прав, свобод, приватності життя та безпеки людини в інформаційній сфері в умовах поширення інформаційних (цифрових) технологій, розвитку національного і глобального інформаційного простору.

3. Правові засади формування та реалізації державної політики в інформаційній сфері та сфері інформаційної безпеки, розвитку системи державного управління та регулювання суспільних відносин в інформаційній сфері та кіберпросторі. Проблеми впровадження і розвитку інформаційно-правових підсистем електронного парламенту та е-урядування, once-only principle та міжоперабельність електронних послуг.

4. Правові основи інформаційної безпеки та розвитку системи забезпечення інформаційної безпеки як однієї з основних функцій держави; актуальні проблеми забезпечення інформаційної та кібербезпеки, боротьби з кіберзлочинністю, кібершпигунством, інформаційним і кібертероризмом.

5. Правовий режим інформації, інформаційних ресурсів, продукції і послуг; впровадження правових механізмів data sharing та data altruism; правове забезпечення формування національних інформаційних ресурсів та інформаційної інфраструктури й доступу до них; право власності в інформаційній сфері; інформаційне законодавство і напрями його розвитку в контексті європейської та євроатлантичної інтеграції України.

6. Правове забезпечення захисту персональних даних, інформації з обмеженим доступом і технічного захисту інформації; запобігання і протидії інформаційній агресії, інформаційним та психологічним операціям, іншим негативним інформаційним впливам і впливам інформаційних технологій на шкоду людині, суспільству, державі та міжнародному правопорядку.

7. Правове забезпечення функціональних напрямів інформаційної діяльності (адміністративних послуг і доступу до публічної інформації; документообігу і державної статистики; медіа та реклами; видавничої, бібліотечної, архівної і музейної справи; інформаційної діяльності в галузях освіти і науки, культури і мистецтв, в економічній, фінансовій, банківській та інших сферах).

8. Правові основи інформаційної діяльності Верховної Ради України та

інших державних органів, органів місцевого самоврядування, судів та органів правопорядку, закладів, установ, підприємств та організацій різних форм власності, неурядових організацій та інших інститутів громадянського суспільства.

9. Правові засади розвитку національних медіа; захисту прав і свобод професійної діяльності журналістів; запобігання інформаційному насильству, інформаційній експансії та монополізації національного інформаційного простору; утвердження в національному інформаційному просторі духовних, культурних і моральних цінностей народу України.

10. Основи соціально-правового моделювання, системної інформатизації правотворчої, правозастосовної і правоосвітньої діяльності, розвитку цифрової демократії та електронного державного управління. Проблеми впровадження і розвитку інформаційно-правових підсистем електронного парламенту та е-урядування, електронних систем і баз даних у галузі держави і права в контексті повоєнного відновлення і розвитку України.

11. Історія інформаційного права й правового регулювання суспільних відносин в інформаційній сфері; проблеми юридичної відповідальності, попередження, виявлення і припинення злочинів та інших правопорушень в інформаційній сфері.

12. Інформаційне право зарубіжних країн, порівняльне законодавство в інформаційній сфері; адаптація законодавства України до норм правових актів Європейського Союзу й міжнародного інформаційного права; правові засади міжнародного співробітництва в інформаційній сфері.

3.3.1(9). Правове забезпечення у сфері цифрової трансформації та інновацій

1. Філософські й теоретико-правові основи формування і розвитку суспільних відносин у сфері цифрової трансформації та інновацій; теорія, методологія і напрями правового забезпечення цифрової трансформації та інноваційного розвитку в різних сферах життєдіяльності людини, суспільства, держави та міжнародної спільноти.

2. Правові засади формування і реалізації державної політики у сфері цифрової трансформації та інновацій, розвитку системи державного управління в цій сфері та впровадження технологій у сфері урядування (govtech); правове регулювання створення та виробництва складових систем і засобів цифрової трансформації, розвитку цифрової інформаційної інфраструктури, ринку електронних комунікацій, користування радіочастотним ресурсом.

3. Теоретико-методологічні засади формування і розвитку новітніх правових засад щодо визначення понять, критеріїв, змісту й обсягів правоздатності, дієздатності та деліктоздатності штучного інтелекту й робототехніки, опрацювання проблем визначення їх спеціальної або загальної правосуб'єктності та юридичної відповідальності в цих сферах.

4. Правовий режим проєктування, виробництва, впровадження та експлуатації сучасних систем і засобів цифрової трансформації та їх основних складових (імерсивних технологій, технологій інтернету речей, штучного інтелекту, робототехніки, криптовалют, технологій блокчейн, «хмарних» технологій, «великих даних», електронних комунікацій та соціальних мереж).

5. Правове забезпечення функціонування опорних кластерів розвитку для проведення цифрової трансформації у промисловості (Індустрія 4.0), у банківський сфері, енергетиці, аерокосмічній галузі, ретейлі, у сільському господарстві, «розумному» містобудуванні, у системі охорони здоров'я, науці й освіті тощо.

6. Проблеми правового регулювання з питань застосування автономних (безпілотних) транспортних засобів на основі використання технологій штучного інтелекту (автомобілів, літальних апаратів, морських і річкових суден та інших) з урахуванням прогнозованих змін міжнародного права про відкрите море, дорожній рух, цивільну авіацію тощо.

7. Напрями розвитку національного законодавства щодо ринку електронних комунікацій, користування радіочастотним ресурсом, упровадження імерсивних технологій, технологій інтернету речей, штучного інтелекту, робототехніки, криптовалют, технологій блокчейн, «хмарних» технологій, «великих даних» тощо.

8. Теоретико-правові основи захисту прав і безпеки людини, суспільства й держави в умовах застосування штучного інтелекту, робототехніки, хмарних технологій обчислення, технологій блокчейну, соціальних мереж, а також визначення юридичної відповідальності за правопорушення в цій сфері.

9. Законодавство зарубіжних країн, порівняльне законодавство у сфері цифрової трансформації; імплементація норм правових актів Європейського Союзу й міжнародного права в законодавство України відповідно до її зобов'язань; правові засади міжнародного співробітництва у сфері цифрового майбутнього.

10. Правове забезпечення розвитку цифрових технологій в умовах глобалізації.

11. Правові засади розвитку цифрових ринків в умовах воєнного стану.

3.3.1(10). Правове регулювання інноваційного розвитку України в умовах глобальних викликів

1. Правове забезпечення інфраструктурної підтримки інноваційного процесу в національній інноваційній системі.
2. Інституційно-правові засади розвитку й підтримки інноваційної діяльності в Україні.
3. Стратегічні й тактичні напрями державної політики щодо формування інноваційної інфраструктури.
4. Нормативно-правове забезпечення стандартизації інноваційної діяльності, засобів і методів управління, питань універсалізації приватного й публічного обігу інновацій.
5. Правові засади державного сприяння впровадженню інновацій та зростанню технологічного рівня регіональної економіки, підтримки інноваційних підприємств і стартапів.
6. Правове забезпечення функціонування України в межах єдиного європейського наукового й інноваційного простору.
7. Сприяння перегляду пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки з метою їх наближення до напрямів, визначених у розвинутих державах світу, на основі сучасних світових технологічних трендів.
8. Удосконалення засад державної політики щодо стимулювання інноваційного підприємництва в умовах повоєнного відновлення.
9. Правове регулювання цифрових активів і використання технології блокчейн у фінансовій сфері. Розвиток людського капіталу в умовах цифровізації.
10. Правове забезпечення формування стратегії інтенсивності впровадження результатів інноваційної діяльності, економіко-правових механізмів реалізації наукових ідей, технічних рішень і трансферу технологій в інноваційних виробничих системах різного рівня правової організації.
11. Правове регулювання створення та функціонування патентних пулів (задачі та функції національних патентних пулів у соціально пріоритетних сферах держави).
12. Правове забезпечення захисту прав громадян, дослідження етико-правових аспектів у зв’язку із запровадженням штучного інтелекту й інших складових цифровізації.
13. Правове забезпечення державного регулювання та стимулювання розвитку сфери енергетики та впровадження інноваційних технологій.

14. Теоретичні засади й нормативно-правове забезпечення інвестування в розвиток систем накопичення енергії, оновлення та модернізації енергетичної інфраструктури.

15. Правове забезпечення інноваційного розвитку виробництва й використання альтернативних джерел енергії для потреб населення.

16. Теоретико-правове обґрунтування сучасних засобів державного впливу на економіку.

17. Формування правових засад для співпраці науки, держави та бізнесу у впровадженні інноваційної та цифрової економіки.

18. Сприяння підвищенню інноваційної культури через освітню діяльність і науково-практичні заходи.

19. Правове забезпечення запровадження інновацій в охорону здоров'я, регулювання використання наукомістких біомедичних технологій у сфері охорони здоров'я.

3.3.1(11). Доктринальні засади правового регулювання приватних відносин і захисту прав, свобод та інтересів її суб'єктів в умовах війни, повоєнного відновлення і євроінтеграції

1. Приватноправові засади фундаментальних основ міжнародного правопорядку та їх вплив на інтереси людини, суспільства і держави Україна.

2. Приватне право і підприємництво як інструменти реалізації цілей сталого розвитку України.

3. Європейські виміри рекодифікації цивільного законодавства України.

4. Імплементація в національне законодавство міжнародно-правових інструментів регулювання приватноправових відносин.

5. Вплив діджиталізації на розвиток приватного права України.

6. Удосконалення механізму реалізації та захисту права власності й інших речових прав.

7. Взаємодія приватного й публічного права при регулюванні особистих немайнових відносин.

8. Договір як диспозитивне джерело регулювання приватноправових відносин.

9. Участь інституцій громадянського суспільства в приватних правовідносинах.

10. Здійснення і захист приватних прав та інтересів суб'єктів публічного права.

11. Приватноправовий делікт заподіяння шкоди внаслідок збройної

агресії.

12. Публічно-правові механізми страхування воєнних і катастрофічних ризиків.

13. Модернізація механізмів забезпечення житлової потреби в Україні.

14. Розвиток принципів цивільного судочинства в контексті реформування судової системи України.

15. Процесуальні гарантії реалізації права на справедливий суд в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення.

16. Адаптація процедур визнання та виконання рішень судів і арбітражів до європейських стандартів.

17. Підвищення ефективності альтернативних способів вирішення спорів в Україні.

18. Підвищення ефективності виконавчого провадження на основі кращих світових практик.

20. Засоби забезпечення єдності судової практики в Україні та європейських країнах.

21. Адаптація національних засобів захисту приватних прав, свобод та інтересів до стандартів Європейської конвенції з прав людини.

22. Вплив екстраординарних обставин (епідемій, масштабних і тривалих стихійних лих, війни) на цивільне судочинство.

23. Використання штучного інтелекту як сучасний виклик для правосуддя.

24. Динаміка й захист речових прав в умовах цифровізації цивільного обороту, війни та євроінтеграції України.

25. Цивільний обіг зброї, інших товарів військового призначення і товарів подвійного призначення в Україні.

26. Приватноправове регулювання волонтерської діяльності.

27. Європейські виміри регулювання сімейних правовідносин в Україні.

28. Дотримання принципу забезпечення найкращих інтересів дитини в Україні в умовах війни.

29. Розвиток концепції спадкового права в Україні під впливом сучасних викликів.

30. Гармонізація спадкового права з правом Європейського Союзу: теоретико-правові та практичні аспекти.

31. Трастові конструкції у спадковому праві та проблеми їх адаптації до права Європейського Союзу.

32. Адаптація страхового законодавства до acquis ЄС.

33. Доктринальні засади гласності прав, правочинів та юридичних фактів у приватному праві.

3.3.1(12). Правове забезпечення формування і реалізації екологічної політики, земельної та аграрної реформ в Україні

1. Концептуальні засади інституційно-правового забезпечення державної аграрної політики України за європейським вектором розвитку сільського господарства.
2. Концептуальні засади інституційно-правового забезпечення державної політики сільського розвитку України в контексті європейських вимог сталого розвитку.
3. Наукові концепції інноваційного оновлення аграрного права у правовій системі України.
4. Наукові концепції та юридичне прогнозування перспектив розвитку аграрного законодавства у правовій системі України.
5. Теоретичні засади адаптації аграрного законодавства до законодавства Європейського Союзу.
6. Теоретичні основи юридичної природи аграрних правовідносин у сучасних умовах.
7. Концептуальні засади правового регулювання публічно-приватних відносин у сільському господарстві в ринкових умовах.
8. Теоретичні основи здійснення і юрисдикційного захисту прав і свобод в аграрній сфері.
9. Концептуальні основи та законодавче забезпечення правового регулювання аграрних відносин відповідно до Цілей сталого розвитку до 2030 року.
10. Правове забезпечення реалізації Стратегії розвитку сільського господарства відповідно до Спільної аграрної політики Європейського Союзу.
11. Інституційно-правове забезпечення інноваційного розвитку сільського господарства в умовах інтеграції до європейських стратегій сталого розвитку.
12. Концептуальні засади інституційно-правового забезпечення продовольчої безпеки на національному й міжнародному рівнях.
13. Концептуальні засади трансформації правового статусу фермерських господарств України в контексті завдань і цілей Спільної аграрної політики Європейського Союзу.
14. Теоретичні основи правового регулювання органічного сільського господарства в умовах кліматичних змін.

15. Теоретичні основи правового регулювання аграрних відносин із виробництва продукції рибництва й аквакультури.

16. Теоретичні засади правового регулювання аграрних відносин із виробництва продукції лісового господарства.

17. Концептуальні основи вдосконалення правового становища суб'єктів агробізнесу в умовах вступу України до Європейського Союзу.

18. Концептуальні основи формування та перспектив розвитку агроекологічного права у правовій системі України.

19. Концептуальні засади інституційно-правового забезпечення доступу до аграрних ринків в умовах членства України в СОТ.

20. Теоретичні основи інституційно-правового забезпечення стійкості та конкурентоспроможності сільського господарства в інтеграційних умовах членства України у СОТ та вступу до членів ЄС.

21. Концептуальні засади правового регулювання раціонального використання і охорони земель у сільському, лісовому й рибному господарстві.

22. Теоретичні основи правового забезпечення біорізноманіття у сільському господарстві.

23. Наукові концепції правового забезпечення формування кліматично орієнтованого сільського господарства в умовах вступу України до Європейського Союзу.

24. Теоретичні основи інституційно-правового забезпечення модернізації аграрного сектору, розвитку переробки, інновацій, цифровізації та обміну знаннями.

25. Теоретичні основи правового забезпечення розвитку сільських територій в умовах вступу України до Європейського Союзу.

26. Концептуальні засади юрисдикційного захисту прав і законних інтересів суб'єктів аграрних правовідносин.

27. Концептуальні засади інноваційного оновлення парадигми правового регулювання земельних відносин у сучасних умовах.

28. Наукові концепції та юридичне прогнозування перспектив функціонування земельного права в національній правовій системі України за Європейським вектором сталого розвитку до 2030 року.

29. Концептуальні засади правотворчості з розвитку земельного законодавства і юридичного прогнозування перспектив правового регулювання земельних відносин в Україні в умовах вступу України до Європейського Союзу.

30. Наукові концепції та юридичні прогнози систематизації екологічного,

земельного й аграрного законодавства у правовій системі України.

31. Концептуальні основи розвитку земельного законодавства у контексті рекодифікації Цивільного кодексу України та перспектив правового регулювання публічно-приватних земельних відносин у сучасних умовах.

32. Теоретичні основи адаптації земельного законодавства до права Європейського Союзу.

33. Концептуальні основи та законодавче забезпечення правового регулювання земельних відносин відповідно до Цілей сталого розвитку до 2030 року.

34. Концептуальні засади реалізації конституційної моделі права власності на землю Українського народу.

35. Концептуальні засади реалізації конституційної моделі охорони землі як основного національного багатства Українського народу.

36. Концептуальні засади реалізації конституційних гарантій здійснення права власності на землю виключно відповідно до закону.

37. Концептуальні засади реалізації конституційних імперативів щодо забезпечення соціальної спрямованості економіки у здійсненні права власності на землю Українського народу.

38. Наукові концепції та юридичне прогнозування законодавчого забезпечення здійснення прав на землю в Україні.

39. Концептуальні засади здійснення прав на землю у сільському господарстві в контексті європейських стратегій розвитку сільського господарства, збереження довкілля та мінімізації кліматичних змін.

40. Концептуальні засади інституційно-правового забезпечення реалізації європейської моделі використання і охорони сільськогосподарських угідь в Україні.

41. Концептуальні засади інституційно-правового забезпечення реалізації європейської моделі управління у сфері використання і охорони ґрунтів в Україні.

42. Концептуальні засади інституційно-правового забезпечення просторового планування в механізмі правового регулювання земельних відносин.

43. Науково-теоретичні основи правового забезпечення дистанційного зондування земель і формування системи моніторингу стану й динаміки земельних ресурсів.

44. Наукова парадигма цифровізації правового регулювання земельних відносин.

45. Концептуальні основи інституційно-правового забезпечення відновлення і охорони земель, пошкоджених в умовах російсько-української війни.

46. Концептуальні засади юрисдикційного захисту прав і законних інтересів суб'єктів аграрних правовідносин в умовах російсько-української війни та повоєнного відновлення України.

47. Концептуальні засади інституційно-правового забезпечення державної екологічної політики України в контексті європейських вимог сталого розвитку.

48. Наукові концепції інноваційного оновлення екологічного права у правовій системі України.

49. Наукові концепції та юридичне прогнозування перспектив розвитку природоресурсного й екологічного законодавства у правовій системі України.

50. Теоретичні основи юридичної природи екологічних правовідносин у сучасних умовах.

51. Концептуальні засади правового регулювання екологічних відносин у ринкових умовах.

52. Теоретичні основи здійснення і юрисдикційного захисту прав і свобод в екологічній сфері.

53. Концептуальні засади реалізації конституційних імперативів здійснення права на безпечне для життя і здоров'я довкілля (навколишнє природне середовище) і загальних екологічних прав людини та громадянина.

54. Науково-теоретичні основи правового забезпечення реалізації права на екологічну безпеку.

55. Концептуальні засади реалізації європейської кліматичної стратегії в національне екологічне законодавство України.

56. Науково-теоретичні основи інституційно-правового забезпечення сталого функціонування екосистем в умовах екзистенційних викликів сучасності.

57. Концептуальні засади реалізації європейських моделей використання, відтворення та охорони природних ресурсів і комплексів (земель, вод, надр, рослинного й тваринного світу, природних ресурсів виключної (морської) економічної зони і континентального шельфу України) у повоєнний період відновлення України.

58. Концептуальні засади реалізації європейських стратегій збереження біологічного різноманіття та правової охорони сортів рослин і порід тварин.

59. Наукові концепції правового регулювання кліматоохоронного

(вуглецевого) землеробства в Україні відповідно до європейської кліматичної стратегії та спільної аграрної політики Європейського Союзу.

60. Науково-правові засади поводження з відходами сільського господарства й використання біотехнологій у сільському господарстві.

61. Концептуальні засади формування та реалізації правових механізмів обчислення екологічної шкоди, завданої забрудненням і знищенням екосистем України в умовах російсько-української війни.

62. Правові механізми й управління лісовими екосистемами України для забезпечення сталого розвитку та екологічної безпеки країни.

63. Концептуальні засади реалізації Угоди про застосування санітарних і фітосанітарних заходів СОТ в Україні.

64. Теоретичні основи формування правової бази для інтеграції кліматичної безпеки до системи національної безпеки, вдосконалення механізмів захисту довкілля від наслідків воєнних дій.

65. Концептуальні засади реалізації принципів Європейського зеленого курсу в правовому регулюванні аграрних, земельних, екологічних відносин у забезпеченні відбудови України.

66. Теоретичні основи правового забезпечення циркулярної економіки як засобу раціоналізації природокористування.

67. Концептуальні засади розробки та реалізації правових механізмів досягнення net zero до 2050 року, удосконалення правового регулювання управління кліматичними ризиками (повені, посухи, пожежі, теплові хвилі).

68. Правове регулювання кліматичного фінансування та створення фондів «зеленого» відновлення, залучення міжнародних інвестицій і кліматичних фондів.

69. Концептуальні основи інституційно-правового забезпечення впровадження системи торгівлі викидами в Україні та її узгодження з EU ETS і механізмом CBAM.

70. Теоретичні засади формування правових стимулів для бізнесу на шляху до декарбонізації та досягнення кліматичної нейтральності.

71. Правова база для розвитку інноваційних технологій зберігання і розподілу енергії, правове забезпечення децентралізації енергетики та розвитку енергетичних кооперативів.

72. Правові механізми розвитку відновлювальної енергетики (сонячна, вітрова, біоенергетика, водень), гармонізація енергетичного законодавства України з acquis ЄС та інтеграція до ENTSO-E. Формування правової бази для інтеграції кліматичної безпеки до системи національної безпеки, вдосконалення

механізмів захисту довкілля від наслідків воєнних дій.

73. Правові основи для застосування принципів Європейського зеленого курсу у відбудові, правовому регулюванні енергоефективності, сталого будівництва та циркулярної економіки.

74. Правова база для інтеграції кліматичної безпеки до системи національної безпеки, вдосконалення механізмів захисту довкілля від наслідків воєнних дій.

75. Теоретико-правові аспекти залучення зелених інвестицій для відновлення України.

76. Наукові концепції з розвитку інститутів кліматичного правосуддя в Україні.

3.3.1(13). Правове забезпечення державної економічної політики в умовах євроінтеграції, дерегуляція у сфері господарювання та підприємництва

1. Концептуальні засади розвитку економічного, господарського та комерційного права в Україні. Конституційні основи правопорядку у сфері господарювання.

2. Господарсько-правове забезпечення формування та реалізації державної економічної політики в умовах євроінтеграції. Форми реалізації державою економічної політики. Основні напрями економічної політики держави. Прогнозування та планування економічного й соціального розвитку. Теоретико-правове обґрунтування сучасних засобів державного впливу на економіку в контексті формування інноваційної та експортно орієнтованої економіки. Методи та засоби правового забезпечення економіки в умовах правового режиму воєнного стану й на період повоєнного відновлення.

3. Проблеми підвищення економічної ефективності господарсько-правових норм. Економічний аналіз права як методологічний інструментарій оцінки ефективності господарсько-правових норм. Державна регуляторна політика: особливості формування та реалізації.

4. Оновлення правової парадигми організації та здійснення господарської (економічної) діяльності в Україні для забезпечення конструктивного поєднання, взаємоузгодження публічних і приватних інтересів у регулюванні господарської (економічної) діяльності, суттєве покращення правових умов для розвитку української економіки та підвищення рівня життя населення.

5. Концептуальні засади розвитку господарського процесуального права,

підвищення ефективності господарського судочинства, врегулювання господарських спорів з іноземним елементом.

6. Правовий статус суб'єктів господарського права. Правовий режим майна суб'єктів господарювання. Право власності й обмежені речові права у сфері господарювання. Особливості правового режиму публічної власності у сфері господарювання.

7. Проблеми правового забезпечення управління та регулювання господарської діяльності. Правове забезпечення саморегулювання господарської діяльності. Корпоративна соціальна відповідальність: особливості господарсько-правового забезпечення.

8. Правове забезпечення цифрової складової національної економіки (цифрової економіки України) з урахуванням переваг і загроз цифровізації. Проблеми визначення правового статусу віртуальних суб'єктів (віртуальних підприємств зокрема) і правового режиму віртуальних об'єктів у сфері господарювання. Проблеми правового забезпечення господарсько-договірних відносин у разі застосування цифрових технологій при встановленні договірних зв'язків. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України.

9. Проблеми правового регулювання діяльності в окремих сферах господарювання та галузях економіки. Особливості організації та здійснення господарської діяльності в державному й комунальному секторах економіки України. Спеціальні правові режими господарювання та особливості їх застосування в умовах війни та в період повоєнного відновлення.

10. Правове забезпечення дотримання екологічних і соціальних пріоритетів у сфері господарювання. Господарсько-правове забезпечення розвитку екологічного господарювання. Господарсько-правове забезпечення декарбонізації економіки. Господарсько-правове забезпечення соціальної спрямованості економіки.

11. Розвиток корпоративного законодавства, реалізація та захист корпоративних прав на засадах європейських стандартів корпоративного управління.

12. Проблеми вдосконалення правового регулювання корпоративних відносин у контексті рекодифікації цивільного законодавства України й адаптації правового статусу юридичних осіб приватного права до сучасних європейських моделей корпоративного управління та внутрішньокорпоративного регулювання.

13. Правові засади цифровізації корпоративного управління включно з урахуванням європейських підходів до використання електронних форм

ухвалення корпоративних рішень, функціонування цифрових реєстрів і корпоративних сервісів, а також забезпечення правової визначеності й прозорості електронних процедур у діяльності органів управління юридичних осіб.

14. Правові аспекти захисту персональних даних, інформаційної та кібербезпеки у корпоративній сфері з урахуванням вимог законодавства Європейського Союзу, визначення обов'язків органів управління юридичних осіб щодо управління цифровими та інформаційними ризиками, а також відповідальності за порушення у сфері обробки даних і забезпечення безпеки корпоративних інформаційних систем.

15. Правове регулювання використання автоматизованих і алгоритмічних систем, у тому числі технологій штучного інтелекту, у корпоративному управлінні та підприємницькій діяльності з урахуванням європейських підходів до підзвітності, контролю та розподілу відповідальності за рішення, ухвалені з використанням таких систем.

16. Роль інтелектуальної власності в системі корпоративних відносин у контексті гармонізації з правом Європейського Союзу, зокрема правовий режим об'єктів інтелектуальної власності в діяльності юридичних осіб, механізми управління інтелектуальними активами, їх захист і використання в корпоративному, інноваційному й інвестиційному середовищі.

17. Правові механізми захисту корпоративних прав і законних інтересів учасників юридичних осіб, включно із судовими та позасудовими способами вирішення корпоративних спорів, міжнародним комерційним арбітражем, альтернативними процедурами врегулювання спорів, а також впливом судової та арбітражної практики на розвиток корпоративного законодавства і корпоративного управління в умовах європейської інтеграції.

18. Теоретико-методологічні засади правового забезпечення соціального сектору економіки України в сучасних умовах глобалізації та діджиталізації відповідно до європейських стандартів.

19. Правове забезпечення ринкових відносин в умовах сучасних глобальних викликів і сталого розвитку України.

20. Правові засади функціонування та розвитку центрів економічного розвитку (агломерації, міста), забезпечення збалансованого просторового розвитку територій, що входять до їх складу на основі інновацій (техніки та технологій).

21. Правове регулювання державної політики щодо стимулювання малого й середнього підприємництва через залучення інвестицій для реалізації

перспективних інвестиційних та інноваційних проєктів.

22. Правове регулювання системи управління у сфері господарювання. Нова регуляторна політика у сфері здійснення господарської діяльності. Адаптація традиційних організаційних форм господарювання до цифрової економіки.

23. Державна підтримка розвитку пріоритетних галузей економіки, формування правових засад розвитку робототехніки та штучного інтелекту, правове регулювання ринку віртуальних активів.

24. Правове забезпечення економічної конкуренції з урахуванням сучасних підходів у праві Європейського Союзу. Захист економічної конкуренції на цифрових і цифровізованих ринках у ракурсі європейської інтеграції.

25. Реформування змісту й систематики господарсько-правового забезпечення економічних відносин, підвищення його ефективності та резистентності в умовах сучасних викликів (глобалізація, євроінтеграція, воєнний стан, повоєнне відновлення та інших).

26. Удосконалення правового регулювання партнерських відносин за участю України, дружніх держав і бізнесу в ракурсі європейської інтеграції та потреб повоєнної відбудови.

27. Модернізація господарсько-правових відносин, розроблення Економічного кодексу України, забезпечення його стабільності, узгодженості та компактності.

28. Господарсько-правове забезпечення формування та реалізації державної економічної політики в умовах євроінтеграції та діджиталізації.

29. Імплементація міжнародно-правових інструментів регулювання господарських відносин у контексті реалізації положень Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

30. Проблеми підвищення економічної ефективності господарсько-правових норм. Економічний аналіз права як методологічний інструментарій оцінки ефективності господарсько-правових норм. Державна регуляторна політика: особливості формування та реалізації.

31. Організація та здійснення господарської (економічної) діяльності в Україні для забезпечення конструктивного поєднання, взаємоузгодження публічних і приватних інтересів у забезпеченні повоєнного відновлення.

32. Механізми управління державною власністю, ефективність правового регулювання економічних відносин у нових умовах правового регулювання.

33. Правовий режим майна суб’єктів господарювання. Право власності та

речові права у сфері господарювання (право відання, право узуфрукту). Особливості правового режиму публічної власності у сфері господарювання.

34. Теоретико-методологічні засади господарського права крізь призму прав і законних інтересів суб'єкта господарювання.

35. Правовий статус суб'єктів приватного й публічного права у контексті зміни системи правового регулювання господарських відносин.

36. Нормативне регулювання форм і порядку державної підтримки суб'єктів господарювання.

37. Правове забезпечення цифрової складової господарської (економічної) діяльності. Проблеми правового забезпечення господарсько-договірних відносин у разі застосування цифрових технологій при встановленні договірних зв'язків.

38. Економіко-правові засади розвитку цифрової економіки та підприємництва. Господарсько-правове забезпечення соціального спрямування цифрової економіки в контексті повоєнного відновлення України.

39. Реалізація та захист прав і законних інтересів суб'єктів господарювання в умовах запровадження засад цифрової економіки.

40. Господарсько-правові механізми забезпечення економічної безпеки держави та бізнесу.

41. Господарсько-правове забезпечення правових засад розвитку робототехніки та штучного інтелекту, регулювання майнінгу та обігу криптовалют в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення.

42. Правові засади розвитку добросовісної конкуренції та забезпечення конкурентоздатності суб'єктів господарювання.

43. Правозастосовна імплементація європейських стандартів недискримінаційного поводження у сфері регулювання підприємницької діяльності. Судова імплементація європейських стандартів недискримінаційного поводження у сфері захисту прав споживачів.

44. Приватноправові та публічно-правові засади правового регулювання за участю суб'єктів споживчих та підприємницьких відносин.

45. Модернізація та впровадження цивільно-правових і господарсько-правових правових механізмів партнерства між державою і бізнесом у період повоєнної відбудови економіки та соціальної інфраструктури країни.

46. Правове забезпечення захисту інвестицій і розвитку підприємництва в умовах відновлення економіки України.

47. Розроблення спрощених правових процедур для залучення міжнародних грантів та інвестицій в об'єкти муніципальної інфраструктури, що

постраждали від обстрілів, з урахуванням європейських стандартів прозорості.

48. Розвиток транскордонних операцій (конверсії, злиття та поділу) і використання цифрових інструментів і процесів у корпоративному праві.

3.3.1(14). Правове забезпечення стійкості економічного розвитку ринку праці й соціальної сфери в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення

1. Проблеми належного соціального забезпечення людини та гарантії реалізації її прав.
2. Правове забезпечення економічної та соціально-трудової інтеграції ветеранів, внутрішньо переміщених осіб та інших постраждалих від війни груп населення.
3. Доктринальні засади модернізації системи соціального страхування в умовах воєнних ризиків та післявоєнної реконструкції.
4. Правові механізми адаптації медичної реформи до кризових умов.
5. Правове забезпечення надання життєво важливих і суспільно значущих медичних послуг у період воєнного стану та повоєнного відновлення.
6. Правове забезпечення формування персоналізованої медицини.
7. Правове забезпечення єдиного цифрового простору у сфері охорони здоров’я.
8. Правове супроводження організації медичного забезпечення вразливих категорій населення.
9. Доктринальні та інституційні засади охорони праці в умовах повоєнного відновлення економіки.
10. Правове регулювання нових форм зайнятості у цифровій та гібридній економіці.
11. Правове забезпечення гідної праці та інноваційних форм зайнятості (гнучкі трудові й цивільно-правові контракти, платформна економіка, корпоративна соціальна відповідальність).
12. Розвиток інституту безоплатної правничої допомоги.
13. Трудове право в умовах надзвичайних станів і воєнного часу: формування спеціальних правових режимів праці.
14. Правове забезпечення модернізації колективно-договірної системи та соціального діалогу як інструментів стабільності й відновлення ринку праці в умовах війни та євроінтеграції.
15. Імплементація міжнародних стандартів соціального забезпечення як умова інтеграції України в європейський соціально-правовий простір.

16. Цивільно-правові та корпоративно-правові засади цифровізації соціального забезпечення (електронні договори, реєстри, захист персональних даних, smart-contracts у соціальній сфері).

3.3.1(15). Правове забезпечення розвитку фінансової системи

1. Використання європейських моделей реформування податкової та бюджетної сфер.
2. Аналітично-експертне опрацювання проєктів нормативно-правових актів, що стосуються окремих аспектів публічних фінансів.
3. Забезпечення формування та широкого застосування новітніх методів наукового пізнання в процесі науково-теоретичного опрацювання фінансово-правової проблематики.
4. Реформування системи фінансового права, здійснення науково-теоретичного опрацювання фінансово-правової проблематики з урахуванням суспільно-політичних і соціально-економічних реалій.
5. Забезпечення реалізації принципів верховенства права, справедливості й рівності у сфері оподаткування.
6. Проблеми та перспективи розвитку бюджетних (міжбюджетних) відносин.
7. Фінансова політика й податкова політика щодо стимулювання розвитку економіки в сучасних умовах.
8. Проблеми правового забезпечення реформування системи державного соціального страхування.
9. Розвиток диспозитивних методів регулювання у сфері фінансів (оподаткування).
10. Проблеми реформування податкового законодавства.
11. Дослідження правової природи податкового обов’язку.
12. Розроблення принципових підходів до змісту, засад класифікації та видів податкових процедур.
13. Модернізація податкової системи України щодо здійснення операцій з майновими правами інтелектуальної власності з урахуванням досвіду країн Європейского Союзу.
14. Гармонізація фінансового, податкового й бухгалтерського законодавства України у сфері комерціалізації майнових прав інтелектуальної власності та трансферу технологій з урахуванням досвіду країн Європейського Союзу.
15. Правове регулювання створення національної ради платників

податків, з метою захисту основних економічних прав та свобод людини.

16. Упровадження інституту публічного звітування органів державної влади з приводу витрачання бюджетних коштів.

17. Гармонізація законодавства України у сфері розвитку і функціонування небанківських фінансових установ з урахуванням досвіду країн Європейського Союзу.

18. Правове забезпечення міжнародної економічної допомоги та грантового фінансування відбудови України.

19. Фінансово-правові та господарсько-правові механізми відновлення банківської системи та доступу бізнесу до кредитних ресурсів.

20. Організаційно-правові засади модернізації професійної діяльності на ринках капіталу й організованих товарних ринках відповідно до актів права Європейського Союзу.

21. Дослідження актуальних проблем удосконалення законодавства України в частині вимог Європейського Союзу щодо прозорості на ринку капіталу.

22. Оновлення правової парадигми регулювання ринків цінних паперів і капіталу в умовах євроінтеграції.

23. Розвиток фінансової інфраструктури для доступу до капіталу та створення фондів підтримки підприємництва.

24. Напрямив реформування системи фінансового права з використанням європейських моделей, гармонізація фінансового законодавства України з урахуванням досвіду країн Європейського Союзу.

25. Теоретико-прикладні проблеми підвищення фінансової грамотності населення в сучасних умовах глобального й національного фінансового ринку.

3.3.1(16). Науково-правові дослідження у сфері інтелектуальної власності

1. Право інтелектуальної власності України як кандидата у держави-члени Європейського Союзу.

2. Забезпечення охорони, реалізації та захисту прав інтелектуальної власності в умовах дії правового режиму воєнного стану.

3. Інтелектуальна власність як складова національної безпеки і оборони.

4. Розвиток права інтелектуальної власності в умовах повоєнної відбудови України.

5. Право інтелектуальної власності в умовах сучасних технологічних викликів.

6. Інтелектуальна власність креативних індустрій в умовах розвитку креативної економіки.

7. Гармонізація прав людини, інтересів суспільства й прав інтелектуальної власності.

8. Механізм правової охорони інтелектуальної власності у забезпеченні розвитку відкритої науки.

9. Комерціалізація результатів наукових та науково-технічних досліджень.

10. Виклики новітніх біохімічних досліджень для права інтелектуальної власності у сфері охорони здоров'я.

11. Розвиток системи управління майновими правами інтелектуальної власності.

12. Альтернативні методи врегулювання спорів у сфері інтелектуальної власності.

13. Забезпечення ефективного судового захисту права інтелектуальної власності.

14. Удосконалення судової експертизи об'єктів права інтелектуальної власності.

15. Правотлумачна практика Європейського Суду Справедливості в системі правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності у державах-членах Європейського Союзу.

16. Охорона й захист прав інтелектуальної власності засобами публічного й приватного права.

17. Удосконалення правових механізмів охорони та захисту селекційних досягнень (сорти рослин і породи тварин).

18. Регулювання відносин у сфері інтелектуальної власності засобами митного законодавства в Україні та країнах Європейського Союзу.

19. Удосконалення правового регулювання здійснення бухгалтерського обліку, оцінки нематеріальних активів, оподаткування та аудиту інтелектуальної власності.

20. Право інтелектуальної власності як самостійна галузь законодавства й права України: сучасний стан і тенденції розвитку.

21. Проблеми співвідношення регулювання сфери інтелектуальної власності з дотичними до неї сферами правового регулювання (антимонопольних, митних, фінансових, сімейних, спадкових відносин, а також відносин у сфері страхування, захисту персональних даних, захисту прав споживачів тощо).

22. Удосконалення інституційної та законодавчої основи державної системи охорони інтелектуальної власності як однієї з головних функцій і завдань державної політики.

23. Удосконалення правової охорони та використання об’єктів інтелектуальної власності як стратегічної складової розвитку оборонної, економічної, соціальної сфер.

24. Удосконалення економіко-правових механізмів стимулювання використання об’єктів інтелектуальної власності при трансфері технологій, формуванні інтелектуально-інноваційного середовища, інноваційного підприємництва й управління інтелектуальними активами.

25. Захист інтелектуального потенціалу при його використанні в оборонній промисловості: набуття та здійснення майнових прав на об’єкти права інтелектуальної власності в умовах воєнного часу.

26. Ризики та методи запобігання зловживанням правами у сфері інтелектуальної власності.

27. Правові засади набуття, здійснення та захисту прав інтелектуальної власності у сфері освітньої та наукової діяльності.

28. Удосконалення державного управління у сфері інтелектуальної власності: організаційно-правове забезпечення.

29. Інтелектуальна власність в епоху штучного інтелекту й автономної творчості.

30. Розвиток системи патентного права в умовах біоінженерії, геноміки та синтетичної біології.

31. Право інтелектуальної власності в умовах рекодифікації цивільного законодавства.

32. Правове забезпечення договірних відносин у сфері інтелектуальної власності та інноваційної діяльності.

33. Генеративний штучний інтелект і право інтелектуальної власності.

34. Захист інтелектуальної власності в інноваціях, керованих штучним інтелектом.

35. Аналітика інтелектуальної власності як інструмент стратегічного розвитку у сфері інтелектуальної власності.

36. Економіко-правові механізми стимулювання винахідницької активності в науковому й університетському середовищах.

37. Управління інтелектуальною власністю в оборонно-промисловому комплексі: стан, тенденції, підвищення ефективності.

38. Інтелектуальна власність як інструмент протидії промисловому

шпигунству та недобросовісній конкуренції на глобальному ринку.

39. Механізми примусового ліцензування об’єктів інтелектуальної власності в період воєнного стану та повоєнного відновлення як інструмент національної безпеки.

40. Кібербезпека й захист цифрових активів інтелектуальної власності: економіко-правові аспекти в умовах європейської інтеграцій України.

3.3.1(17). Фундаментальні та прикладні проблеми наукового забезпечення запобігання і протидії злочинності в Україні

1. Сучасна доктрина кримінально-правової політики України, її вплив на практику кримінального правотворення і правозастосування.
2. Глобалізаційні процеси сучасності та їх вплив на теорію і практику кримінального права.
3. Інтеграція української кримінально-правової науки у світовий та європейський науковий простір.
4. Повоєнний розвиток сфери кримінальної юстиції та її нормативних складових.
5. Дослідження балансу між транснаціональним, супранаціональним та національним кримінальним правом.
6. Кримінально-правова політика України в умовах війни.
7. Права й свободи людини і громадянина та їх забезпечення в доктрині кримінального права України.
8. Вплив кримінально-правових наук на законодавство і практику протидії злочинності в Україні.
9. Проблеми кримінально-правового забезпечення охорони безпеки особи, суспільства, держави та людства від злочинних посягань як актуальний напрям кримінально-правової політики держави.
10. Кримінально-правова протидія міжнародним злочинам під час війни та повоєнний період (воєнним злочинам, злочинам проти людяності, злочину агресії та геноциду).
11. Кримінально-правове забезпечення відновлення територіальної цілісності та державного суверенітету України на територіях, що були тимчасово окуповані.
12. Кримінально-правова протидія легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.
13. Кримінально-правове забезпечення реагування на ядерні та хімічні

загрози, зокрема застосування зброї масового знищення (ядерної зброї) та ядерний тероризм.

14. Кримінально-правова протидія незаконному переміщенню і неповерненню дітей-громадян України з-за кордону.

15. Кримінально-правове забезпечення сфери охорони здоров'я населення України та критичної інфраструктури.

16. Теоретико-прикладні аспекти сексуального насилля пов'язаного з конфліктом (СНПК), протидія гендерно зумовленому насильству.

17. Вплив глобалізаційних процесів на стан злочинності в Україні.

18. Формування доктрини кримінологічної політики.

19. Кримінологічна політика України в умовах повоєнного відновлення.

20. Модернізація системи запобігання злочинності в Україні відповідно до європейських стандартів.

21. Запобігання і прогнозування кримінальної протиправності у період повоєнної трансформації суспільства.

22. Запобігання корупції у сфері безпеки і оборони.

23. Теоретико-методологічні засади дослідження корупції в приватному й публічному секторах економіки, відповідальність за корупційні діяння в господарській діяльності.

24. Вплив антикорупційної політики на економічний розвиток та інвестицій клімат країни.

25. Правові засади, міжнародні стандарти, інституційні механізми та зарубіжна практика запобігання та протидії корупції в господарській діяльності у світлі євроінтеграційних процесів, напрями їх адаптації в Україні.

26. Правові заходи запобігання корупційним схемам у сфері публічного управління державним і комунальним майном.

27. Запобігання незаконному обігу зброї та вибухових речовин, а також кримінальним правопорушенням з їх застосуванням.

28. Кримінологічні засоби забезпечення інформаційної безпеки в Україні.

29. Удосконалення законодавства у сфері протидії кіберзлочинності.

30. Створення та розвиток нових кримінологічних установ і дослідницьких груп з урахуванням сучасних викликів та розроблення оперативного й довгострокового кримінологічного прогнозу кримінальної ситуації в Україні в умовах воєнного стану та в повоєнний період.

31. Наукові підходи до розроблення правової доктрини кримінально-виконавчого права України та політики держави у сфері виконання покарань.

32. Концептуалізація євроінтеграційного реформування кримінально-

виконавчої системи України.

33. Модернізація системи соціально-виховної роботи в пенітенціарній системі України з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, актуальних цифрових сервісів.

34. Розроблення методології визначення ефективності реалізації кримінально-виконавчої політики держави.

35. Формування доктрини та теоретико-методологічних засад сучасної кримінальної процесуальної політики.

36. Переосмислення генези та розвитку вітчизняних доктринальних поглядів на основні інститути доказового права й доказової діяльності.

37. Ідея права й функція суду у вирішенні кримінально-правового конфлікту.

38. Юридична відповідальність держави та владних суб'єктів кримінального провадження за вчинення кримінальних процесуальних правопорушень.

39. Гармонізація інституціональних відносин між кримінальним і кримінальним процесуальним правом.

40. Теоретичні засади застосування альтернативних способів вирішення кримінально-правових конфліктів.

41. Опрацювання системи стримування і противаг у вітчизняному кримінальному процесі.

42. Захист прав і законних інтересів потерпілих від кримінальних правопорушень у кримінальному провадженні.

43. Конвергенція кримінальної процесуальної форми в умовах глобалізації.

44. Проблема зловживання правом у кримінальному провадженні та законодавчі засоби її нейтралізації.

45. Антикорупційні стандарти кримінального процесуального законодавства України.

46. Європейські стандарти доказування та їх упровадження в практику досудового розслідування.

47. Реформування досудового розслідування у світлі ідей інституціонального підходу.

48. Питання організації, керівництва, нагляду та контролю за додержанням законів на стадії досудового розслідування.

49. Медіація в кримінальному провадженні.

50. Розроблення концепції інформаційно-аналітичного забезпечення

досудового розслідування.

51. Актуальні питання правового забезпечення використання цифрових технологій у кримінальному судочинстві.

52. Трансформація нормативної моделі кримінального провадження в Україні в умовах дії надзвичайних правових режимів.

53. Співробітництво з Міжнародним кримінальним судом і з міжнародними кримінальними трибуналами ad hoc.

54. Єдність, взаємодія та консолідація в діяльності судів та органів правопорядку.

55. Реформування органів правопорядку у сучасних умовах.

56. Оптимізація системи та структури органів, що належать до системи правосуддя і правоохоронної діяльності.

57. Вплив європейських і міжнародних інституцій на вдосконалення правового забезпечення та практику діяльності системи судів та органів правопорядку.

58. Право на безпеку як передумова реформування правоохоронної системи держави.

59. Діяльність органів внутрішніх справ в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення.

60. Забезпечення прав людини у зв’язку з поширенням використання технологій штучного інтелекту.

61. Новітні технології збирання, фіксування та верифікації цифрових доказів у розслідуванні кримінальних правопорушень, зокрема воєнних злочинів і злочинів агресії.

62. Доктринальні проблем криміналістики та судової експертизи в Україні.

63. Формування криміналістичної стратегії в сучасних умовах.

64. Проблеми формування методологічних засад криміналістики.

65. Проблеми використання та впровадження науково-технічних засобів у діяльності органів правопорядку.

66. Проблеми криміналістичного забезпечення досудового розслідування воєнних злочинів та інших злочинів міжнародного характеру.

67. Проблеми документування та фіксування доказів учинення воєнних злочинів.

68. Розроблення та впровадження в слідчу практику нових методів і засобів фіксування результатів протиправних, кримінально караних діянь військовослужбовців держави-агресора, вчинених на території України.

69. Проблеми законодавчого регулювання процесів використання цифрових доказів у кримінальному провадженні.

70. Інноваційні технології та розроблення інноваційних продуктів щодо здійснення діяльності органів правопорядку.

71. Теоретико-методологічні засади технологізації криміналістики, судової експертизи і кримінального провадження в сучасних умовах воєнного стану та цифровізації суспільства.

72. Проблеми криміналістичної дидактики та її формування в Україні.

73. Криміналістична протидія дезінформації в умовах війни.

74. Тактика проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій у період воєнного стану.

75. Методологічні засади криміналістичного забезпечення розслідування кримінальних правопорушень.

76. Проблеми розроблення окремих криміналістичних методик розслідування кримінальних проступків.

77. Розроблення окремих криміналістичних методик розслідування воєнних та інших злочинів міжнародного характеру.

78. Проблеми вдосконалення методики розслідування кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки України в умовах війни.

79. Розвиток і формування судової експертології в Україні.

80. Нормативно-правове, науково-технічне й технологічне забезпечення судово-експертної діяльності.

81. Проблеми оптимізації експертної діяльності та функціонування судово-експертних установ в Україні.

82. Тенденції розвитку судово-експертної діяльності в Україні.

83. Розроблення та пропонування оптимальних судово-експертних методик.

84. Проблеми діджиталізації судово-експертної діяльності в умовах воєнного стану.

85. Проблеми використання інформаційних технологій та електронних ресурсів у судово-експертній діяльності.

86. Проблеми застосування технологій штучного інтелекту під час проведення судових експертиз.

87. Проблеми використання спеціальних знань у кримінальному провадженні в умовах воєнного стану.

88. Проблеми призначення та проведення військових експертиз.

89. Проблеми міжнародного співробітництва в галузі судової експертизи.

90. Психологічна структура злочину (кримінального правопорушення) і особи правопорушника, формування антисоціальної настанови.

91. Забезпечення правозастосовної практики психологічним знанням, розроблення методик психологічної діагностики та судово-психологічної експертизи.

92. Проблеми психофізіологічних досліджень в Україні.

93. Психофізіологічні методи дослідження та експертизи з використанням поліграфа.

94. Сучасні методи інструментальної та неінструментальної детекції неправди в сучасних умовах.

95. Психологічна структура слідчої та детективної діяльності.

96. Проблеми використання психологічного впливу в слідчій діяльності.

97. Психологічні засади здійснення судової та слідчої діяльності в умовах воєнного стану.

98. Психологічні закономірності пенітенціарної діяльності.